

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lerna Malorum Omnium; Sive Gravitas, Et Damna Peccati Mortalis

Arias, Francisco

Monachii, 1648

Index Primus Capitulum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46756)

INDEX PRIMVS
CAPITVM,

CAPVT I.

Declaratur, quid sit peccatum mortale; in quo consistat; & quomodo legi ac præceptis Dei aduersetur. pag. 2.

CAP. II.

Afferuntur quædam signa, & regulæ ex diuinâ Scripturâ, Sanctorumque doctrinâ desumptæ, vnde cognoscitur, quando culpæ, sint mortalia peccata. p. 13.

CAP. III.

Ponuntur aliæ regulæ ad cognoscendum, quænam culpæ, mortalia sint peccata. p. 25.

CAP. IV.

De consensu, qui ad peccatum mortale necessarius est. p. 31.

CAP. V.

Ostenditur, totam, quæ in peccato est, malitiam homini, eiusque libero arbitrio, & non Deo, nec diuinæ illius voluntati attribuendam esse. p. 44.

CAP. VI.

Incipit tractari de rebus, in quibus peccati mortalis grauitas cognoscitur; & in primis declaratur eius grauitas, quia est contra Deum. p. 57.

CAP. VII.

Adferuntur verba, quibus ipse Deus in S. Scripturâ ostendit, quantopere sentiat iniuriam, quæ ei per peccatum mortale fit. p. 70.

†

CAP.

INDEX

CAP. VIII.

Adducuntur Evangelij testimonia, quibus nobis Christus magnam, quâ Deus per mortale peccatum afficitur, iniuriam patefecit, p. 80.

CAP. IX.

Ostenditur peccati mortalis gravitas, ex sine, propter quem Deus hominem creavit, p. 91.

CAP. X.

Ex diuinorum beneficiorum magnitudine, peccati mortalis gravitatem cognosci. p. 100.

CAP. XI.

Ex beneficio Redemptionis magis, quam ex alijs, peccati mortalis gravitatem manifestari p. 116.

CAP. XII.

Ex odio, quo Deus peccatum mortale prosequitur, nec non ex ijs, quæ ad destruendum illud fecit, eiusdem gravitatem apparere, p. 129.

CAP. XIII.

Idem declaratur ex eo, quod Deus ad destruendum peccatum fecit, ipsum ab animabus tollendo, p. 138.

CAP. XIV.

Peccati mortalis gravitatem ex supplicijs, quibus illud Deus in hac vita vindicat, cognosci. p. 145.

CAP. XV.

Intra supplicia primum, unde peccati

mor-

CAPITVM.

mortalis grauitas cognoscitur, esse suppli-
cium inferni. p. 158.

CAP. XVI.

Quomodo ex his pœnis peccati mortalis
grauitatem colligere debeamus. p. 168.

CAP. XVII.

Incipit tractari de malis & damnis, quæ
peccatum mortale animæ infligit, ac præfer-
tim, quomodo per illud anima à Deo sepa-
retur, eamque Deus à se repellat. p. 176.

CAP. XVIII.

Exemplo S. Scripturæ istud confirmatur.
p. 186.

CAP. XIX.

De magna cæcitate, quam peccatum mor-
tale inuehit in animam, vt non cognoscat
damnum, quod accipit, nec periculum, in quo
versatur. p. 192.

CAP. XX.

De cæcitate, quam adfert peccatum mor-
tale circa breuitatem, & circa vilitatem bo-
norum temporalium. p. 207.

CAP. XXI.

De damno quod importat peccatum mor-
tale, maculando animam, eique suam pul-
chritudinem auferendo. p. 218.

CAP. XXII.

Quomodo per peccatum mortale diabo-
lus intret in animam, eam pro sua habitatio-
ne accipiat, sibi que subijciat. p. 233.

INDEX

CAP. XXIII.

Hominem, per peccatum mortale, seruum, ac mancipium diaboli, eiusdemque peccati fieri; & quam hæc sit mala seruitus, atque captiuitas. p. 245.

CAP. XXIV.

Peccatum mortale vitam gratiæ ab anima auferre; eamque occidere morte culpæ, quæ eandem ad æternæ mortis pœnam perducit. p. 257.

CAP. XXV.

Per peccatum mortale hominem, qui erat cibus Dei, fieri diaboli cibum. p. 269.

CAP. XXVI.

Per peccatum mortale fauores diuinos, & superabundantia auxilia; quæ Deus iustis communicat, amitti. p. 282.

CAP. XXVII.

Deum hac eadem animaduersione in ceteros peccatores vti. p. 295.

CAP. XXVIII.

Per peccatum mortale omnia præteritæ vitæ merita amitti. p. 302.

CAP. XXIX.

Per peccatum mortale amitti dignitatem, nobilitatemque, quâ quis est de stirpe Dei, eiusque per adoptionem filius. p. 315.

CAP. XXX.

Animam per peccatum mortale ad perdendum pretiosissimum donum fidei disponi. p. 329.

CAP.

CAPITVM.

CAP. XXXI.

Per peccatum mortale hæreditatem cœli,
& ius, ac titulum, quem iusti ad illam ha-
bent, amitti, p. 343.

CAP. XXXII.

Declarantur fauores, & auxilia, quæ nobis
dant boni Angeli; & quomodo ea per pecca-
tum mortale amittantur, p. 356.

CAP. XXXIII.

Bona hæc, & fauores, quos Deus nobis per
Angelos facit, magnâ ex parte per peccatum
mortale amitti, p. 373.

XXXIV.

Peccatum mortale tollere animæ pacem,
quietem, & consolationem, idemque inque-
tudinis, belli, ac tormenti causam esse, p. 383.

CAP. XXXV.

Per vnum mortale peccatum, quod homo
committit, eum in multa alia peccata mor-
talia, & in salutis suæ diffidentiam incidere.
p. 395.

CAP. XXXVI.

Propter peccatum mortale Deum per-
mittere, vt inordinata hominum desideria,
quæ in damnum & perniciem animarû ipso-
rum redundatura sunt, impleantur, p. 407.

CAP. XXXVII.

Per peccatum mortale hominem insipien-
tem, & brutis animalibus similem fieri, p. 418.

CAP. XXXVIII.

Peccatum mortale onus admodum gra-
ue sar-

INDEX

ue, sarcinamque ponderosissimam animæ esse, quæ impedit eam, quo minus cor ad Deum, & res cœlestes eleuet. p. 429.

CAP. XXXIX.

Per peccatum mortale finiri numerum peccatorum mortalium, quæ Deus in peccatore tolerare constituit, nec non tempus, quo idem Deus illum expectare decreuit. p. 441.

CAP. XL.

Peccatum mortale auferre orationi valorem, & efficaciam, quam habet ad dona, misericordiasque à Deo impetrandas. p. 455.

CAP. XLI.

Peccatum mortale hunc effectum non æqualiter in omnibus peccatoribus operari. p. 464.

CAP. XLII.

Per peccatum mortale suffragia, & spiritualia Christi, Ecclesiæque bona, quæ viuis huius membris communicantur, amitti. p. 473.

CAP. XLIII.

Peccatum mortale tollere consolationem, quam Deus dat in huius vitæ tribulationibus, & ærumnis, ut cum animæ fructu tolerari possint. p. 483.

CAP. XLIV.

Per peccatum mortale consolationes, quas Deus iustis tempore mortis dare solet, amitti. p. 496.

CAP. XLV.

Declaratur, quomodo peccatum mortale
causa

CAPITVM.

causa fit malæ mortis propter ingrati-
tatem peccatoris. p. 568.

CAP. XLVI.

Ostenditur, peccatum mortale propter
malam consuetudinem, malæ mortis causam
existere. p. 519.

CAP. XLVII.

Per peccatum mortale amitti bona tem-
poralia rei familiaris, sanitatis, & vitæ. p. 531.

CAP. XLVIII.

Incipit tractari de remedijs, quibus uti de-
bemus, ne peccatum mortale incurramus,
utque inde exeamus; Et declaratur primum,
quod est consideratio magni, quod Deus ha-
bet, desiderij salutis animarum nostrarum,
nostræque ad ipsum, si peccauimus, conuer-
sionis. p. 544.

CAP. XLIX.

De contritione & lacrimis, quibus deflen-
tur peccata, eorumque venia obtinetur.
p. 558.

CAP. L.

De Confessione Sacramentali, per quam
anima peccatis mortalibus liberatur. p. 570.

CAP. LI.

Ostenditur, quomodo nobis ad Christi
cruce[m] confugiendum sit, ut à peccatis nos
liberemus. p. 582.

CAP. LII.

De vigilantia & attentione, cum quâ vi-
uendum, operandumque nobis est, ut nos
à peccatis liberemus. p. 591.

INDEX

CAP. LIII.

Ostenditur, quantum contra peccata remedium sit, attenta mortis consideratio, p.599.

CAP. LIV.

Declaratur, quam efficax contra peccata remedium sit, ludicij particularis, quod mortem subsequitur, consideratio. p.611.

CAP. LV.

Alia liberandi se à peccatis mortalibus media, quæ sunt occasionum, peccatorum-que venialium fuga; examen conscientia; mortificatio, & meditatio, summam proponuntur, p.622.

INDEX